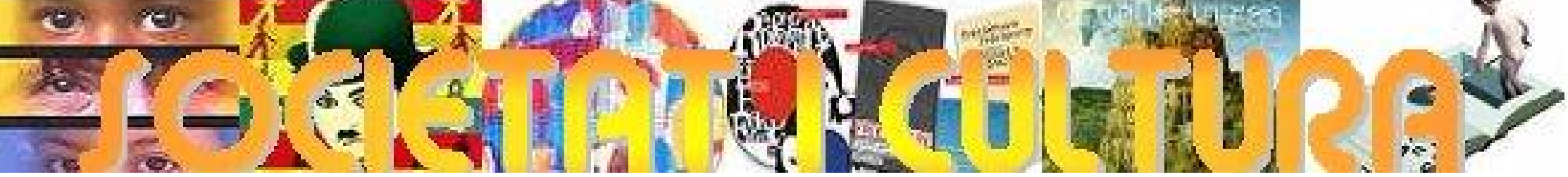

INSTRUMENTOS DEL FOLKLORE BOLIVIANO

Luis Brayan Oropesa

Bolivia es uno de los países más ricos en tradiciones, ritos, vestimentas, bailes y costumbres conservados desde la colonización hasta nuestros días.
Uno de los aspectos que sobresale del folklore boliviano es la característica de sus instrumentos nativos.
Entre los instrumentos que más destacan podemos mencionar:
· **El Charango**, es un instrumento musical de la Cordillera de Los Andes, posee cinco pares de cuerdas aunque hay variaciones.
. La Quena, es un instrumento de viento, usado por los pastores de llamas del altiplano andino.
· **El Violín chapaco**, instrumento de cuerda favorito entre Semana Santa y San Roque.
. El pututu, está hecho de un cuerno de vaca y se toca únicamente entre año nuevo y la fiesta de carnaval.

. Las zampoñas o flautas de pan, son un conjunto de instrumentos de viento compuestos de varias cañas huecas tapadas por un extremo que producen sonidos aflautados.
· **La matraca** ,es un instrumento compuesto de un tablero y una o más aldabas que al sacudirlo produce ruido.
. La Tarka, es una flauta de madera de una sola pieza con seis agujeros. no tiene orificios posteriores para el pulgar, por lo que los intérpretes sólo pueden utilizar la presión del aire soplado para conseguir los agudos.
. El Pinkillo, es una pequeña flauta de bambú, de unos 30 a 40 centímetros de largo por unos tres de diámetro, ahuecada, con 6 orificios. Hace sonidos agudos.

L'escola a la Xina

(ve de la pàgina 2). Fins els 15 anys els nois i noies estudien . Si no aproven no poden seguir estudiant. Les notes són números que van de l'1 al 100. Del 60 al 100 és aprovat i de l'1 al 59 suspès. No es repeteix curs.
Quan som petis només tenim professores. Quan som grans tots són professors només hi ha una professora (música). Als 16 anys ja poden treballar. Els nois i noies porten les samarretes i els pantalons o faldilles del seu col·legi . També porten un mocador vermell al coll i una tarja amb el nom, curs i una foto. A mi no m'agradava portar el mocador i me'l posava a la butxaca. El professor em deia que me'l poses sinó em trauria un punt. Si ens portaven malament o si trèiem males notes ens pegaven amb un regle de bambú a les mans.

UN GRUP D'ALUMNES D'ESO DEL CREDA VISITA L'OFICINA MUNICIPAL DE TURISME DE BADALONA

Un grup de vuit alumnes, van visitar l'oficina de Turisme de Badalona

El dia 14 de novembre, un grup de vuit alumnes d'ESO del Creda, van visitar l'Oficina de Turisme de Badalona, situada al Passatge de la Plana núm. 14.
Ens va atendre el director de l'oficina, en Toni Barberà. Va explicar que aquesta oficina de turisme té la funció d'organitzar els serveis de comunicació, propaganda i difusió de les activi tats turístiques i d'oci, així com la coordinació de les iniciatives culturals, turístiques, esportives i recreatives de la ciutat de Badalona.
Nosaltres li vam fer una sèrie de preguntes que portàvem ja preparades.

PREGUNTES:

1.Quines coses podem visitar a Badalona?
2.Què és el més interessant?
3.Quins records es poden portar de Badalona?
4.Què és el més visitat a Badalona?
5.Quines són les festes més importants de Badalona? Quan són?
6.Quines activitats ofereix la ciutat als turistes?
7.Arriben molts turistes a Badalona? De quins països venen?
8.A quina època de l'any arriben més turistes?

9.Quines funcions té una oficina de turisme?

L'objectiu d'aquesta visita era recollir informació sobre la ciutat. Ens van explicar moltes coses sobre Badalona així com els llocs més interessants per veure. Com per exemple: El Museu, la Badalona Romana, Sant Geroni de la Murtra, el carrer del Mar i els seus edificis modernistes, la fàbrica de l'Anís del Mono, la fàbrica de vidre, el Palau Olímpic,..
Ens van comentar que el lloc més visitat és el Museu amb les seves termes romanes. També ens van explicar que la festa més important de Badalona és la cremada del dimoni, el 11 de maig i vam poder conèixer activitats que es poden fer, tant de platja com de muntanya. Ens va sorprendre el fet que a aquesta oficina arriben anualment unes 65.000 consultes, de forma presencial, per telèfon o per internet. A Badalona arriben turistes procedents de tot l'estat espanyol i l'estranger, sobretot francesos, seguits d'anglesos i italians. Aniveu-vos a venir i veureu que bonica és Badalona.

LA GUITARRA

Francisco Arapiles

La guitarra és un instrument de corda pinçada que disposa de sis cordes: tres de més gruixudes, de so més greu, i tres de més primes.
L'instrument consta d'una caixa de ressonància i un mànec amb un diapasó dividit en 19 trasts mitjançant unes tires metàl·liques que permeten escurçar les cordes amb la pressió del dit, fent que només vibri una part de la corda i produint d'aquesta forma les diferents notes.
És un instrument de grans possibilitats expressives i tècniques que permet diferents sonoritats i maneres de ser tocat: puntejat amb l'ungla, amb el dit, amb una pua i "rasgueado", és a dir, tocant arpegis o acords, i que ha sabut adaptar-se a les necessitats dels variats estils musicals. Així podem trobar des de la guitarra de concert fins a guitarres folk, jazz, elèctriques...

Cures Generals de la guitarra

· Mentre que no es toqui la guitarra ha d'estar guardada en el seu estoig, que serà rígid.
· Dintre de l'estoig s'ha de mantenir la guitarra coberta amb un drap fi de "gamuza" o seda.
· La tècnica flamenca fa ús del cop sobre la tapa, per a això les guitarres flamenques vénen equipades amb el colpejador (làmina protectora que va sobre tapa on va a descansar la mà dreta). La guitarra clàssica no disposa d'aquesta protecció.

Humitat i temperatura

· L'excessiva calor o humitat i els canvis bruscs de les mateixes són nocius per a la guitarra.
· Mai s'ha de penjar la guitarra d'una paret pel coll de la pala o una altra part.

Desplaçaments

· Quan ens desplacem amb avió, hem de procurar que la guitarra viatgi amb nosaltres en la cabina. Si no fos possible, s'han d'afluixar les cordes i cobrir-la amb algun material aïllant com el plàstic de bombolles.

Cordes

· Quan es vagin a reemplaçar les cordes fer-lo d'una en una, mai desmuntant totes d'una vegada. Tenir present que les cordes noves són molt elàstiques i requereixen d'un temps d'estabilització fins que arriben a la seva extensió definitiva.
· Mai muntar cordes d'acer en una guitarra clàssica o de flamenc, aquestes cordes requereien molta tensió.
Respecte a la freqüència de canvi de les cordes, en termes generals es podria dir que caldrà canviar els bordons entre dos i quatre vegades més sovint que les cordes agudes.
· Vigileu en no forçar les clavilles. Davant la menor sensació que estem aplicant una força excessiva detenir-se, afluixar la corda i tornar a intentar-lo de nou.

Neteja

· Netejar-la amb un drap suau sec o lleugerament humit. Mai amb dissolvents o productes químics.